

Arrest

nr. 161 002 van 28 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 24 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 december 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. G. DEBANDT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attachés K. GOOSSENS en K. ALLYNS, die verschijnen voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Srilankaanse nationaliteit te bezitten. U verklaart uw land te zijn ontvlucht wegens problemen met de Srilankaanse overheid omwille van uw beweerde betrokkenheid bij het LTTE. Op 7 oktober 2009 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van deze asielaanvraag woonachtig te zijn geweest in Paranthan, gelegen in de Vanni-regio. U stelde twee broers te hebben gehad die bij de LTTE zouden gevochten hebben en die omgekomen zouden zijn. In 2008 zou u op de vlucht zijn geslagen voor de oorlog, waarop u drie maanden gedwongen zou hebben gevochten voor de LTTE. Uiteindelijk zou u in handen zijn gevallen van het Sri

Lankaans leger die u vervolgens zou ondergebracht hebben in een geheim detentiekamp. Na drie of vier maanden zou u zich kunnen vrijkopen hebben, waarna u het land ontvluchtte. Op 9 december 2009 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming, omdat uw asielaanvraag ongeloofwaardig werd bevonden op basis van tegenstrijdige en incoherente verklaringen en een gebrek aan documenten. U ging hiertegen niet in beroep.

Op 13 januari 2011 werd u veroordeeld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Leper voor (a) de aanranding van eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd op de persoon van negen minderjarige meisjes die op het ogenblik van de feiten niet de volle leeftijd van zestien jaar hadden; (b) schunnigheden te hebben gezongen, gelezen, voorgedragen, ten gehore gebracht of geuit in openbare bijeenkomsten of plaatsen; (c) de aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een persoon van het vrouwelijke geslacht; (d) de aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd op de persoon van een minderjarige meisje die op het ogenblik van de feiten ouder was dan zestien jaar oud; en (e) in het openbaar de zeden te hebben geschonden tegenover een minderjarig meisje die op het ogenblik van de feiten ouder was dan zestien jaar.

U vroeg opnieuw asiel aan op 11 februari 2011 met hetzelfde asielaanvraag en zonder nieuwe stukken neer te leggen. Op 24 maart 2011 besliste de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) om de aanvraag niet in overweging te nemen (bijlage 13 quater). Op 8 augustus 2011 vroeg u voor een derde maal asiel aan zonder België te hebben verlaten. U legde daarbij een originele identiteitskaart, afgegeven te Jaffna op 20 april 2007 neer en u verwees naar een verblijf van twee dagen in de Welikada-gevangenis in Colombo, iets wat u voordien nooit had vermeld ten aanzien van de asielinstanties. Op 23 augustus 2011 besliste de DVZ opnieuw om de aanvraag niet in overweging te nemen (bijlage 13 quater). Op 27 oktober 2011 vroeg u voor een vierde maal asiel aan zonder België te hebben verlaten. U legde daarbij een bewijs van arrestatie neer, met vertaling. Op 28 november 2011 besliste de DVZ om uw derde asielaanvraag niet in overweging te nemen (bijlage 13 quater). Op 24 oktober 2012 vroeg u opnieuw asiel aan zonder België te hebben verlaten. U legde daarbij een schoolattest (pupil's record sheet) neer en bleef verder bij uw vorige verklaringen. Op 22 november 2012 besliste de DVZ om uw vijfde asielaanvraag niet in overweging te nemen (bijlage 13 quater).

In oktober 2013 werd in uw hoofd een proces-verbaal opgemaakt omwille van uw betrokkenheid bij een gijzeling.

Op 26 maart 2014 vroeg u voor een zesde maal asiel aan in België. U had intussen asiel aangevraagd in Frankrijk en Zwitserland. Uw asielaanvraag werd in beide landen niet behandeld en u werd vanuit Zwitserland naar België terug gestuurd op 7 maart 2014. U verklaarde nu dat u van 2004 tot 2008 in Sunnakam, Sri Lanka, verbleef, dan drie maanden in Vavuniya verbleef en dan nog een jaar in Colombo. U verklaarde dat het leger in 2009 petroleum over het heen van uw vader goot en uw familie bedreigd werd door de EPDP. U stelde tevens dat uw beide ouders nog steeds in Uduvil Oost woonachtig zijn legde geen nieuwe stukken voor al verklaarde u dat er een brief van de 'village officer' onderweg was. U voegde daar aan toe dat u, tijdens dat u werd vastgehouden in Sri Lanka, seksueel misbruikt werd. Op 12 mei 2014 beslist het CGVS uw zesde asielaanvraag niet in overweging te nemen.

Op 19 oktober 2014 werd bij een controle vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond. Naar aanleiding van dit illegaal verblijf werd u overgebracht naar een gesloten centrum met als doel hem van het Belgische grondgebied te verwijderen. Op 4 november 2014 vroeg u voor een zevende maal asiel aan. U weigerde de vragenlijst van het CGVS in te vullen. Op 25 november 2014 werd u gehoord door een medewerker van het CGVS. Tijdens dit gehoor gaf u aan dat u als gevolg van uw psychische toestand tijdens uw vorige asielaanvragen steeds een ander verhaal verteld heeft. U gaf aan niet te beseffen wat u eigenlijk zegt. Uw psychische problemen zouden het gevolg zijn van de mishandelingen die u zou ondergaan hebben toen u in de handen was van het Srilankaans leger. U kwam vervolgens met een quasi volledig nieuw asielaanvraag op de proppen.

U verklaarde ditmaal dat u geboren bent op 14 september 1990 te Jaffna en dat u tot 1995 steeds woonachtig bent geweest in Uduvil Oost. In 1995 vluchtte u voor de oorlog naar de Vanni. Vandaar trok u AZ verder naar Vavuniya, waar u tot de periode van vredesbestand bleef wonen. In 2003 keerde u terug naar Uduvil, waar u vervolgens tot 2008 bleef wonen. Tijdens uw verblijf in Vavuniya werd u aangesproken door de EPDP (Eelam People's Democratic Party) om voor hen te werken en leden van het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam) te verraden. Toen uw weigerde dreigden zij ermee u te doden of te ontvoeren. Doordat u na uw terugkeer naar Uduvil zeer vaak afreisde naar uw naaste familie (langs moederszijde) in de Vanni, werd u er door het leger van verdacht informatie door te spelen aan de LTTE. U verklaart dat uw familie in de Vanni van dichtbij betrokken was bij de LTTE en dat u ook effectief actief was voor de LTTE. Tijdens uw bezoeken aan de Vanni hielp u hen met allerlei praktische zaken (spullen laden en lossen, tenten opbouwen, etc.). In 2004 ontving u een videocassette van de LTTE. Er werd u verteld dat hierop beelden van een huwelijksfeest stonden. In werkelijkheid ging het om

beelden van de LTTE. U diende de videocassette bij te houden. In 2007 werd u onderweg naar school in Kondavil (Jaffna) ontvoerd door het leger. U zou vervolgens gedurende negen maanden vastgehouden zijn, waaronder op een onbekende plaats in Jaffna en in 'Joseph Camp' in Vavuniya. U zou ontvoerd geweest zijn omdat u in Vavuniya geweigerd had om voor de EPDP te werken. In 2008 verliet u Jaffna per schip naar Trincomalee. Vandaar begaf u zich naar Vavuniya, waar u drie maanden verbleef. In Vavuniya kwam u in contact met leden van de LTTE die u naar Colombo wilden sturen met de bedoeling daar een zelfmoordaanslag te plegen. U werd hiervoor 'klaargemaakt' (opgeleid), maar haakte uiteindelijk af en vertrok naar Colombo. In januari 2009 werd u door het CID (Criminal Investigation Department) opgepakt vlakbij het treinstation van Colombo. U werd ervan verdacht een spion van de LTTE te zijn en een zelfmoordaanslag te willen plegen. U had op dat ogenblik de eerder genoemde videocassette bij, omdat u van de LTTE de opdracht gekregen had deze cassette aan iemand van de LTTE in Colombo af te geven. De videocassette werd bij uw aanhouding in beslag genomen. U werd twee dagen vastgehouden op het politiekantoor van Colombo Fort. Vervolgens werd u overgeplaatst naar de Welikada gevangenis. Hoelang u daar vastzat weet u niet meer. Mogelijks een maand. Tijdens uw detentie werd u het slachtoffer van foltering. Uiteindelijk kwam u vrij door een beslissing van de rechtbank. U vreesde na

Uw vrijlating evenwel voor uw leven en besloot het land te verlaten. Tijdens uw verblijf in Colombo werd uw vader in Udivil op straat door militairen met benzine overgoten en in brand gestoken. Hij hield hier enkele brandwonden aan het been aan over. In 2009 verliet u Colombo en reisde u via Vavuniya naar Mannar, van waaruit u illegaal per boot naar India vertrok. Twee maanden na uw aankomst in India verliet u dit land en begon u aan uw reis naar België. U verklaart nog dat uw ouders, uw twee broers en uw zus nog steeds in Udivil wonen en dat u nog steeds contact met hen onderhoudt.

U verklaarde voorts dat u in 2014 politiek actief bent geweest. Zo nam u deel aan een protestdemonstratie die doorging op 'Black July' (wat refereert naar het begin van de anti-Tamil rellen in 1983 in Colombo) tegenover het Europees parlement in Brussel. Deze manifestatie werd georganiseerd door het TCO 5Tamil Culturele Organisatie). Verder nam u ook deel aan de startbijeenkomst van een fietstocht naar Genève, georganiseerd door de Tamilgemeenschap, die hiermee bij de VN aandacht wou vragen voor het internationaal onderzoek naar oorlogsmisdaden in Sri Lanka. U droeg toen de vlag van de LTTE. U merkt in dit verband ook op dat foto's van de demonstratie in Brussel gepubliceerd werden op Tamilnieuwswebsites, en dat u herkenbaar afgebeeld bent op enkele van deze foto's. Met deze foto's kwamen leden van EPDP twee keer langs bij uw ouders thuis. U werd er hierbij van verdacht mee te werken aan de heropstanding van de LTTE in Sri Lanka. De EPDP dreigde er mee om u en uw ouders te doden. Hierbij werd fysiek geweld tegen uw ouders gebruikt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een e-mail van uw advocate K. Melis van 14 november 2014 waarin ondermeer verwezen wordt naar de internetpublicaties van de foto's waarop u afgebeeld bent terwijl u deelnam aan de demonstratie op 'Black July' en naar het feit dat u tijdens uw verblijf in Zwitserland werd opgenomen in de psychiatrie. Dit wordt begeleid door een klinisch rapport opgesteld op 3 februari 2014 door artsen aangesloten bij de Psychiatrische Klinik Wil te Bern. Uit dit rapport blijkt dat u aan 'ongedifferentieerde schizofrenie' lijdt. Tijdens uw opname zou u psychotisch en agressief gedrag vertoond hebben. Uw raadvrouw maakte een medisch attest van 24 december 2013 over waarin wordt toegelicht dat er een 'arachnoïdale cyste' werd opgemerkt in uw hersenen. Verder voegt u advocate een rapport toe van de Schweizerische Flüchtlingshilfe getiteld: "Sri Lanka: soins de santé dans le nord du Sri Lanka" van 26 juni 2013. Op 26 november 2014 volgt een tweede e-mail van uw raadvrouw, waaraan een rapport van Amnesty International werd toegevoegd, met als titel: "Ensuring Justice – Protecting Human Rights for Sri Lanka's Future" van 2014 en een handleiding m.b.t. het Istanbul Protocol. Uw advocate maakte op 2 februari 2015 een e-mail over waarin geciteerd wordt uit een rapport van Human Rights Watch van 2015. In een e-mail van 24 juni 2015 citeert uw raadvrouw uit een krantenartikel gepubliceerd op de website Open Democracy. Aan een e-mail van 25 augustus 2015 voegt uw advocate een rapport toe van de organisatie Freedom from Torture dd. augustus 2015, en verwijst zij naar enkele krantenartikelen. In een e-mail van 1 oktober 2015 verwijst uw raadvrouw naar een rapport van het OHCHR en voegt zij een medisch attest van de vzw Dokters van de Wereld toe opgesteld door op 7 september 2015. In dit attest wordt een beschrijving gegeven van uw levensloop, om vervolgens toe te lichten dat u littekens heeft die compatibel zouden zijn met brandwonden veroorzaakt door elektrische schokken of messteken. Voorts wordt geattesteerd dat u getraumatiseerd bent en dat uw grensoverschrijdend gedrag gesitueerd dient te worden binnen het kader van de paranoïde schizofrenie waaraan u lijdt. In een schrijven van 12 oktober 2015 verzoekt het BCHV de Commissaris-generaal op een snelle behandeling van uw dossier.

Op 19 november 2014 werd uw meervoudige aanvraag in overweging genomen. Op 29 oktober 2015 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Deze beslissing werd vernietigd bij arrest nr. 157 247 van 27 november 2015, dit omdat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van oordeel was dat het CGVS, bij het

bepalen of u een gevaar vormt voor de samenleving in de zin van artikel 52/4, tweede lid en 55/4, § 2 van de vreemdelingenwet, onvoldoende rekening had gehouden, met de door u voorgelegde medische attesten.

B. Motivering

Er dient na uw gehoor te worden vastgesteld dat u niet in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en dit om onderstaande redenen.

U verklaart dat u in 2014 politiek actief zou geweest zijn. Zo nam u deel aan een protestdemonstratie van 'Black July' tegenover het Europees Parlement in Brussel. Tijdens deze demonstratie droeg u een vlag van het "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Er werden daarvan foto's gepubliceerd op de pro-LTTE website pathivu.com, waarop u herkenbaar bent. Rekening houdend met de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) en gelet op het feit dat u, een Tamil afkomstig uit het noorden van Sri Lanka, heeft deelgenomen aan een manifestatie waarvan foto's op het internet gepubliceerd zijn, en waar u herkenbaar op afgebeeld bent, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Srilankaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten in België en dat u bij een terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico loopt om vervolgd omwille van uw activiteiten in België.

Niettegenstaande het bestaan van een mogelijk terechte vrees voor vervolging dient in het kader van het onderzoek ten gronde van uw asioldossier te worden nagegaan of u niet onder artikel 52/4 van de wet van 15 december 1980 valt. Volgens het tweede lid van dit artikel kan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen weigeren de status van vluchteling te erkennen indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat u op 13 januari 2011 definitief veroordeeld werd voor (a) de aanranding van eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd op de persoon van negen minderjarige meisjes die op het ogenblik van de feiten niet de volle leeftijd van zestien jaar hadden; (b) schunnigheden te hebben gezongen, gelezen, voorgedragen, ten gehore gebracht of geuit in openbare bijeenkomsten of plaatsen; (c) de aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een persoon van het vrouwelijke geslacht; (d) de aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd op de persoon van een minderjarige meisje die op het ogenblik van de feiten ouder was dan zestien jaar oud; en (e) in het openbaar de zeden te hebben geschonden tegenover een minderjarig meisje die op het ogenblik van de feiten ouder was dan zestien jaar.

Het CGVS benadrukt dat het gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het vonnis en wijst er op dat de Rechtbank van Eerste Aanleg te Leper uitdrukkelijk stelt: "De feiten zijn **ernstig**, in die zin dat de beklaagde meerdere minderjarige meisjes lastigviel door hen aan te raken en te kussen en tevens oneerbare voorstellen te doen, hetgeen bij de meisjes voor veel angst en onrust zorgde, hetgeen gelet op de zéér jonge leeftijd van sommige meisjes volstrekt begrijpelijk voorkomt. De beklaagde zag in zijn handelingen overigens geen erg. Nadat hij er reeds door de politie en nadien door de Onderzoeksrechter nadrukkelijk op gewezen was dat dergelijke feiten niet tolereerbaar waren, ging hij toch verder en pleegde hij nieuwe feiten. De feiten getuigen van een volstrekt gebrek aan respect voor de fysieke en seksuele integriteit van de vrouw. De beklaagde verklaarde immers dat dergelijke feiten in zijn thuisland niet konden, maar dat hij dacht dat dit in het Westen wel kon en dat hij op dergelijke manier probeerde aan een vriendin te geraken." De Rechtbank van Eerste Aanleg wijst er voorts op dat uw justitieassistentie heeft aangegeven dat u niet blijkt te begrijpen (of er minstens niet naar handelt) dat het lastigvallen van meisjes niet kan, waardoor het uitsluiten van recidive bijzonder moeilijk ligt. De rechtbank was voorts van oordeel dat de enige passende bestraffing erin bestond dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 18 maanden, waarvan 6 maanden effectief. Voor 12 maanden van de uitgesproken gevangenisstraf werd de ten uitvoerlegging uitgesteld met 5 jaar, mits u twee probatievoorwaarden zou naleven, met name (1) elke contact met minderjarige vermijden en zich niet begeven naar plaatsen waar minderjarigen gebruikelijk samenkomen (school, speelpleinen, ...) en (2) ten aanzien van meerderjarigen geen ongewenste seksuele toenaderingen te maken. U werd voorts gedurende 10 jaar volledig van de uitoefening van uw rechten omschreven in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek ontzet.

Rekening houdend met het gegeven (i) dat de Rechtbank van Eerste Aanleg te Leper de door u gepleegde zedenfeiten als ernstig bestempelt; (ii) dat vastgesteld werd dat u **herhaaldelijk gelijkaardige zedenfeiten** gepleegd heeft; (iii) dat de omstandigheden waarin de hierboven beschreven feiten gepleegd werden uitzonderlijke ernstig zijn aangezien u het gebruik van geweld of bedreiging niet schuwde (iv) **met de verzwarende omstandigheid dat de meerderheid van uw slachtoffers minderjarig zijn, waarvan het jongste slachtoffer op het ogenblik van de feiten de**

leeftijd van 12 jaar had; (v) dat uit uw verklaringen afgelegd tijdens uw gehoor op 20 november 2009 blijkt dat **u zich doelbewust richtte tot minderjarige meisjes**, waar u zelf de leeftijd van 14 jaar op kleeft; (vi) dat zedenfeiten met minderjarigen bijzonder ernstige misdrijven betreffen aangezien ze gericht zijn tegen kinderen, die voor hun welzijn recht hebben op bescherming en zorg; (vii) dat dergelijke misdrijven heel wat fysiek, psychisch en sociaal leed veroorzaken bij slachtoffers en hun omgeving, en (viii) beschouwd worden als een zeer ernstige inbreuk op de fundamentele waarden van een moderne samenleving; ; en (vi) dat naar het oordeel van de rechter te leper niet kan miskend worden dat dergelijke feiten een indruk achterlaten bij minderjarige meisjes kan er niet betwijfeld worden dat de feiten waarvoor u op 13 januari 2011 veroordeeld werd moeten gekwalificeerd worden als **'bijzonder ernstig'**.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt (i) dat de door u gepleegde feiten gepaard gingen met geweld of bedreiging ten aanzien van minderjarige meisjes; (ii) dat uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u geen respect heeft voor andermans fysieke en psychische integriteit; (iii) dat u (nadat u reeds nadrukkelijk door de politie en de onderzoeksrechter op gewezen werd) dat dergelijke feiten niet tolereerbaar waren, toch verder ging en nieuwe gelijkaardige feiten pleegde; (iv) dat u niet bleek of niet wenste in te zien dat uw gedrag niet door de beugel kon, noch berouw toonde; (v) dat u in oktober 2014 de probatievoorwaarden die u bij vonnis van 2011 werden opgelegd, met name elk contact met minderjarigen vermijden en geen ongewenste seksuele toenaderingen maken ten aanzien van meerderjarigen, binnen de vastgestelde proeftermijn geschonden heeft, wat andermaal aantoonst dat u de ernst van uw daden niet inziet en dat het bijgevolg geenszins uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Het CGVS is daarom van oordeel dat u actueel een gevaar vormt voor de samenleving in de zin van artikel 52/4, tweede lid en 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg weigert het CGVS de status van vluchteling in uw hoofde te erkennen en wordt u uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

In de mate dat u aan de hand van de door u neergelegde medische attesten wenst aan te tonen dat uw grensoverschrijdend gedrag gesitueerd dient te worden binnen het kader van de paranoïde schizofrenie waaraan u zou lijden, wijst het CGVS er op dat **nergens in het van kracht van gewijsde gegane vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg blijkt dat u op het ogenblik van de feiten ontoerekeningsvatbaar was**. Het CGVS benadrukt gebonden te zijn door de kwalificatie van de inbreuk bepaald in het vonnis met in achtname van de hierin geformuleerde verzwarende en verzachtende omstandigheden. Het CGVS mag derhalve niet, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, nogmaals onderzoeken of u op het ogenblik van uw veroordeling in 2011 al dan niet toerekeningsvatbaar was.

Zelfs indien kan worden aangenomen dat het CGVS bevoegd is om een dergelijk onderzoek te voeren, quod non, dient vastgesteld te worden dat de feiten waarvoor u in 2011 veroordeeld werd dateren van 2009 en 2010. De medische verslagen die u heeft voorgelegd zijn evenwel opgesteld in 2013 en 2015. Ze zijn dan ook niet van dien aard om aan te tonen dat de pathologie waarvan sprake is reeds bij u aanwezig was op het ogenblik dat u de hoger genoemde criminele feiten beging. U laat dus hoe dan ook na om aan de hand van concrete en objectieve stukken aan te tonen dat u op het ogenblik van uw veroordeling in 2011 reeds leed aan het in de medische verslagen beschreven ziektebeeld.

In de mate dat u aan de hand van deze medische attesten tracht aan te tonen dat u actueel ontoerekeningsvatbaar bent en dat u vanuit psychiatrisch oogpunt niet de verantwoordelijkheid voor uw gedrag kan opnemen, wijst het CGVS er op dat het voor de toepassing van artikel 52/4 van de vreemdelingenwet niet relevant is of de daden die u momenteel stelt thans aan u kunnen toegerekend worden. Het CGVS dient immers enkel te bepalen of u (i) een gevaar vormt voor de samenleving (ii) omdat u definitief veroordeeld bent (iii) voor een bijzonder ernstig misdrijf, hetgeen in casu ook gebeurt is.

Wat er ook van zij, het CGVS wijst er op dat nergens uit de door u aangebrachte medische attesten blijkt dat uw oordeelsvermogen is aangetast of dat u vanuit psychiatrisch oogpunt niet verantwoordelijk kan gesteld worden voor uw daden. Bijgevolg dient aangenomen te worden dat u controle heeft over uw gedrag en dat u uw daden bewust en uit vrije wil stelt.

Daarenboven blijkt uit de door u neergelegde attesten dat het geenszins uit te sluiten valt dat u uw gedrag in de toekomst niet zal voortzetten. Immers, uit het attest van de vzw Dokters van de Wereld van 7 september 2015 werd bij de vraag naar de mogelijkheid van behandeling de score 3 genoteerd. Hieruit blijkt dat de arts een behandeling noodzakelijk acht, doch dat een mogelijke positieve impact van een therapie twijfelachtig is. Het CGVS ziet dan ook niet in hoe kan aangenomen worden dat uw gedrag aanvaardbaar is of zal blijven zolang u medisch behandeld wordt, nu niet eens met zekerheid vaststaat dat de voorgeschreven behandeling een positief effect zal hebben.

De vaststelling dat u geen berouw toont, noch schuldinzicht heeft, het gegeven dat u uw probatievoorwaarden recent geschonden heeft, en het feit dat recidive niet uit te sluiten is, doet het

CGVS besluiten dat het op goede gronden tot de vaststelling is gekomen dat u actueel een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat een asielzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 52/4, tweede lid en artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Sri Lanka. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder meen ik dat u op basis van artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet uitgesloten dient te worden van de status van subsidiaire bescherming.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/3 t.e.m. 48/7, 52/4, 55/4, 57/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 1 en 33 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ("Vluchtelingenconventie"), de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het non-retroactiviteitsbeginsel, gelijkheidsbeginsel, verbod op machtsmisbruik als beginselen van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de rechten van verdediging.

Verzoeker betwist in hoofdzaak dat hij onder de toepassing van artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet zou vallen. Verzoeker gaat dienaangaande uitgebreid in op de bepalingen van het artikel en benadrukt vooreerst dat hij geen bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet pleegde. Hij verwijst hiervoor naar het principe van "*de restrictieve toepassing van de uitsluitingsgronden en van artikel 33 van het Verdrag van Genève*" alsook naar de voorbereidende werken die hij uitgebreid analyseert. Verzoeker is ook van mening dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn medische toestand.

2.2. Stukken

2.2.1. De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog volgende stukken: (1) bestreden beslissing, (2) brief van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, (3) Brief van UNHCR van 25 november 2015 en (4) attest Bureau Juridische bijstand.

Per aangetekend schrijven van 13 januari 2016 brengt de verzoekende partij de foto's en een artikel bij waaruit de deelname van verzoeker aan de manifestatie 'Black July' tegenover het Europees Parlement in 2014 blijkt.

2.2.2. De verwerende partij legt op 30 december 2015 een verweernota neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“§ 1 De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten, op de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De Raad kan:

1° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen;

2° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

3° onverminderd het bepaalde in 1° en 2°, de bestreden beslissing tot niet-inoverwegingneming van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bedoeld in artikel 57/6/1, eerste lid, of in artikel 57/6/2, eerste lid, vernietigen omdat er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoeker in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4.

(...)”

Artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Een aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, neemt de vorm aan van een asielaanvraag.

Deze asielaanvraag wordt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.”

Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij zou ondervonden hebben ten gevolge van zijn beweerde betrokkenheid bij het LTTE. Echter blijkt dat verzoeker doorheen zijn opeenvolgende asielaanvragen (*in casu* gaat het om de zevende asielaanvraag) dermate tegenstrijdige verklaringen over essentiële elementen van zijn relaas aflegde dat aan deze politieke betrokkenheid niet langer geloof kan worden gehecht.

Verzoeker verklaarde bij zijn eerste asielaanvraag het volgende: Hij zou geboren zijn in Jaffna en opgegroeid in Parathan. Zijn twee broers die gevochten zouden hebben bij de LTTE kwamen tijdens gevechten om het leven. In 2008 zou verzoeker samen met zijn ouders naar Putamattalam getrokken zijn waar hij gedurende drie maand en half gedwongen werd om voor de LTTE te werken. Hij zou zich uiteindelijk samen met zijn familie aan de militairen hebben overgegeven, drie maanden in een geheim kamp hebben moeten doorbrengen wegens vermeende betrokkenheid bij de LTTE en ten slotte dank zij een vriend zijn vrijgekocht. Verzoeker verklaarde ter gelegenheid van zijn eerste asielaanvraag eveneens dat hij geen documenten ter staving van zijn relaas kon neerleggen omdat hij geen enkel contact meer had met zijn familie. Naar aanleiding van deze eerste asielaanvraag werd eveneens vastgesteld dat verzoeker een valse identiteitskaart neerlegde dan wel een identiteitskaart die aan iemand anders toebehoorde waardoor zijn identiteit op dat ogenblik niet werd aangetoond.

Bij zijn zevende asielaanvraag verklaarde verzoeker geboren te zijn in Jaffna en tot 1995 in Udivil gewoond te hebben. Op de vlucht voor de oorlog zou hij al dan niet met zijn familie achtereenvolgens gewoond hebben in de Vanni, Vavuniya, Udivil en Colombo. Verzoekers familie zou volgens zijn verklaringen in de Vanni betrokken zijn geweest bij de LTTE terwijl verzoeker er zelf actief was. In 2007 zou verzoeker ontvoerd zijn geweest en vervolgens 9 maand zijn vastgehouden op een onbekende plaats en daarna in het Joseph Kamp omdat hij in Vavuniya geweigerd zou hebben te werken voor de EPDP. Na zijn vrijlating wordt verzoeker door de LTTE klaargemaakt om een zelfmoordaanslag te plegen in Colombo, hij haakte echter af voor de zelfmoordaanslag maar vertrok toch naar Colombo waar hij in januari 2009 werd opgepakt door het *Criminal Investigation Department* (CID) en opgesloten in

de Welikada gevangenis. Hij zou vrijgekomen zijn na, vermoedelijk een maand, door een beslissing van de rechtbank. Naar aanleiding van deze asielaanvraag verklaarde verzoeker dat zijn ouders, twee broers (in tegenstelling tot de vorige asielaanvragen nog in leven) en zus nog steeds in Udivil verblijven en hij nog steeds met hen in contact is.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt voorts dat verzoeker naar aanleiding van zijn vijfde asielaanvraag een schoolattest neerlegde waaruit blijkt dat hij tussen 1996 en 2003 school liep in de Vavanuya, van 2003 tot 2006 was ingeschreven in het St.-Patricks College in Jaffna en van 21 maart 2007 tot 30 november 2007 in Chunnakan/Churrakan (? plaatsnaam is moeilijk leesbaar). Alleen al op basis van zijn schoolattesten blijkt bijgevolg dat verzoeker tussen 2003 en 2006 in Jaffna school liep en niet op de vlucht was om achtereenvolgens te verblijven in de Vanni, Vavuniya, Udivil en Colombo zoals hij naar aanleiding van zijn zevende asielaanvraag verklaarde. Ook aan verzoekers ontvoering en vasthouding gedurende negen maanden in 2007 kan geen enkel geloof worden gehecht aangezien hij tussen maart en november was ingeschreven in een school (waarvan de plaatsnaam moeilijk leesbaar is) die hij in november 2007 verliet op verzoek van zijn ouders.

Verzoeker legde hoe dan ook geen begin van bewijs neer van zijn asielrelaas. Noch van het feit dat militairen zijn vaders been met benzine zouden overgoten hebben en waarover volgens verzoeker een artikel in de krant zou zijn verschenen, noch van zijn vrijlating door een beslissing van de rechtbank, noch van de contacten en klachten die verzoekers familie zou hebben neergelegd bij een mensenrechtencommissie. Ten overvloede kan nog worden vastgesteld dat verzoeker nooit enig bewijs van zijn reisweg neerlegde zodat evenmin kan worden nagegaan van waaruit en wanneer verzoeker zijn reis naar Europa heeft aangevangen en waar en wanneer hij in Europa is aangekomen.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relazen dermate tegenstrijdig zijn op cruciale punten zoals zijn opeenvolgende woon- en verblijfplaatsen, zijn engagement bij de LTTE, het feit of zijn broers al dan niet nog in leven zijn en het al dan niet nog in contact zijn met zijn familie dat aan verzoekers verklaringen en meer in het bijzonder aan zijn beweerde politieke engagement en daarmee samenhangende vrees voor vervolging geen enkel geloof kan worden gehecht.

De vaststelling bovendien dat verzoeker nooit beroep aantekende tegen de opeenvolgende negatieve beslissingen die inzake zijn asielaanvragen werd genomen relativeert op ernstige wijze de voorgehouden nood aan internationale bescherming. Verzoekers eerste asielaanvraag werd afgewezen bij beslissing van 9 december 2009 door de commissaris-generaal omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden op basis van tegenstrijdige en incoherente verklaringen. Verzoeker diende hiertegen geen beroep in. Verzoeker diende vervolgens nog een tweede, derde, vierde, vijfde en zesde asielaanvraag in op respectievelijk 11 februari 2011, 8 augustus 2011, 27 oktober 2011, 24 oktober 2012 en 26 maart 2014. Al deze asielaanvragen werden afgesloten met een beslissing van niet in overwegingname. Verzoeker tekende tegen geen enkele van deze beslissingen beroep aan.

Aangezien aan verzoekers voorgehouden betrokkenheid bij de LTTE in zijn herkomstland geen enkel geloof kan worden gehecht dient vervolgens te worden nagegaan of en in welke mate verzoekers voorgehouden politieke engagement in België van die aard is dat hij in geval van een terugkeer naar Sri Lanka in de negatieve aandacht van de overheden zou komen. Dit in het bijzonder omdat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie besliste om artikel 52/4 (oud) van de Vreemdelingenwet toe te passen op grond van verzoekers veroordeling voor zedenfeiten met minderjarigen op 13 januari 2011 en hij in het kader hiervan een advies vroeg aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd op voormelde datum veroordeeld voor aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een minderjarige jonger dan 16 jaar; hij werd tevens voor tien jaar uit zijn burgerrechten ontzet. Bijkomend zou verzoeker op 19 oktober 2014 zijn probatievoorwaarden geschonden hebben, ook is de politie in oktober 2014 zes keer moeten tussenkomen in gevallen waarin verzoeker betrokken was. Artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet werd ondertussen gewijzigd zodat de commissaris-generaal bij het nemen van zijn beslissing het nieuwe artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet diende toe te passen waarbij hij ook thans een advies diende uit te brengen over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 52/4 (nieuw) van de Vreemdelingenwet luidt thans als volgt:

“Indien de vreemdeling die een asielaanvraag heeft ingediend overeenkomstig de artikelen 50, 50bis, 50ter of 51, een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een

bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid, zendt de minister of zijn gemachtigde onverwijld alle elementen in die zin over aan de Commissaris-generaal.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan weigeren de status van vluchteling te erkennen indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. In dat geval brengt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een advies uit over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.

De Minister kan, wanneer hij zulks nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de nationale veiligheid, betrokkene verplichten in een bepaalde plaats te verblijven gedurende de tijd dat zijn vraag in onderzoek is.

In uitzonderlijk ernstige omstandigheden kan de Minister, wanneer hij zulks nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de nationale veiligheid, betrokkene voorlopig ter beschikking van de Regering stellen. »

De Raad stelt dienaangaande vast dat de commissaris-generaal in zijn advies aan de bevoegde staatssecretaris de mening is toegedaan dat een verwijderingsmaatregel die in hoofde van verzoeker zou genomen worden niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Niettegenstaande het slechts een advies betreft, houdt de voorgaande stellingname in dat de commissaris-generaal van oordeel is dat verzoeker valt onder de insluitingscriteria van het vluchtelingenverdrag zoals blijkt uit de memorie van toelichting bij het nieuwe artikel 52/4(DOC 54 1197/001, p. 15).

De commissaris-generaal is immers van oordeel dat gelet op de politieke activiteiten die verzoeker in België ontplooid had voldoende waren om hem onder de negatieve aandacht van zijn nationale overheden te brengen in geval van een mogelijke terugkeer naar Sri Lanka. De bestreden beslissing oordeelde dienaangaande als volgt: *“U verklaart dat u in 2014 politiek actief zou geweest zijn. Zo nam u deel aan een protestdemonstratie van ‘Black July’ tegenover het Europees Parlement in Brussel. Tijdens deze demonstratie droeg u een vlag van het “LTTE” (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Er werden daarvan foto’s gepubliceerd op de pro-LTTE website pathivu.com, waarop u herkenbaar bent. Rekening houdend met de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) en gelet op het feit dat u, een Tamil afkomstig uit het noorden van Sri Lanka, heeft deelgenomen aan een manifestatie waarvan foto’s op het internet gepubliceerd zijn, en waar u herkenbaar op afgebeeld bent, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Srilankaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten in België en dat u bij een terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico loopt om vervolgd omwille van uw activiteiten in België.”*

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoeker zelf stelt dat hij geen contact had met andere Tamils in België, er wordt dan ook niet toegelicht hoe verzoeker plots deelneemt aan een Tamilherdenking. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zelf uitdrukkelijk verklaarde dat hij, met uitzondering van zijn deelname aan de “Black July”-manifestatie in 2014 in Brussel, nooit politiek actief was in België, nooit lid geweest was van een Tamilorganisatie en nooit enig contact heeft gehad met andere Tamils in België (gehoorverslag, 25 november 2014, 10). Verzoeker legt bij aangetekend schrijven van 13 januari 2015 enkele foto’s voor waaruit moet blijken dat hij heeft deelgenomen aan de ‘Black July’-manifestatie in 2014 voor het Europees parlement in Brussel. In tegenstelling tot wat de beslissing vaststelt blijkt de herkenbaarheid van verzoeker op de foto’s bijzonder relatief te zijn. De afgebeelde personen op de foto zijn immers amper of niet herkenbaar; dit geldt in het bijzonder voor de persoon die wordt aangeduid als verzoeker van wie het gelaat minder duidelijk is omwille van de vlaggenstok die op de foto doormidden het gezicht loopt waarbij de linkerhelft van het gezicht zodanig verduisterd is zodat er amper gelaatstreken te ontwaren zijn. Dit gaat eveneens op voor de uitvergroete versie van het gelaat van de persoon die wordt aangeduid als verzoeker. Niet kan worden ingezien hoe op een dergelijk onscherpe foto waar meerdere afgebeelde personen staan die amper of niet herkenbaar zijn - er werd immers niemand in close up gefotografeerd - verzoekers identiteit duidelijk zou zijn door de overheden. Dit geldt in het bijzonder nu de door verzoeker voorgehouden politieke activiteiten evenals zijn beweerde betrokkenheid bij de LTTE in zijn herkomstland ongeloofwaardig werden bevonden. Dit klemmt des te meer nu de verwerende partij ter terechtzitting verklaart dat de website met de gepubliceerde foto’s al een tijd geleden afgesloten werd zodat de - hoe dan ook voornamelijk onduidelijke - foto’s niet langer toegankelijk zijn. Alleen al de vaststelling dat verzoeker

onderhavige zevende asielaanvraag indiende op 4 november 2014 nadat hij op 19 oktober 2014 illegaal werd aangetroffen op het grondgebied en opgesloten in een gesloten centrum met het oog op zijn repatriëring en dat hij bovendien weigerde om een vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken in te vullen waardoor het dossier aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd overgemaakt zonder gehoorverslag, relativeert op ernstige wijze de door hem voorgehouden vrees voor vervolging omwille van zijn eenmalige deelname aan een manifestatie in Brussel in juli 2014 en ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Gelet op het voorgaande kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan verzoekers verklaring volgens dewelke militairen verzoekers ouders in Sri Lanka zouden zijn komen bedreigen omdat ze op de hoogte waren van verzoekers deelname aan de manifestatie in juli 2014 voor het Europees Parlement in Brussel (gehoorverslag, 25 november 2014, 11).

De vaststelling dat verzoekers eerdere asielaanvragen werden afgewezen op grond van de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen voor wat betreft zijn betrokkenheid bij de LTTE in Sri Lanka, dat voor wat zijn activiteiten in België betreft verzoeker zelf uitdrukkelijk verklaarde dat hij met uitzondering van zijn deelname aan de "Black July"-manifestatie in 2014 in Brussel nooit politiek actief was in België, dat de persoon die wordt aangeduid als verzoeker (quasi) onherkenbaar is afgebeeld op de foto's die er naar aanleiding van deze manifestatie werden getrokken, dat de website waarop deze foto's gepubliceerd werden hoe dan ook niet langer toegankelijk is, dat verzoeker nooit lid geweest is van een Tamilorganisatie en nooit enig contact heeft gehad met andere Tamils in België laat toe te besluiten dat verzoekers profiel niet van die aard is dat hij kan beschouwd worden als een persoon die een significante rol van betekenis zou kunnen spelen in het georganiseerd separatistisch streven buiten Sri Lanka naar een onafhankelijke staat of in het doen herleven van het gewapend conflict in Sri Lanka.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar de diverse medische attesten neergelegd in het dossier, het geenszins eens is met de argumenten die worden aangehaald in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn medische problematiek en een poging onderneemt een verklaring te geven voor zijn criminele gedrag dat aanleiding gaf tot zijn correctionele veroordeling in 2011 wordt hier verder niet op ingegaan aangezien in het kader van de devolutieve kracht van het beroep te dezen enkel wordt onderzocht of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming overeenkomstig de bepalingen van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In dit opzicht dient evenwel nog te worden benadrukt nergens uit de door verzoeker aangebrachte medische attesten, die omstandig werden besproken in de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers cognitieve geheugen is of was aangetast in die mate dat dit al een mogelijke verklaring zou kunnen zijn voor de vele tegenstrijdigheden die werden vastgesteld inde opeenvolgende asielaanvragen en bijbehorende relazen. Waar de medische attesten vaststellen dat verzoeker littekens vertoont die zouden kunnen wijzen op foltering dient te worden vastgesteld dat supra reeds werd vastgesteld dat verzoekers betrokkenheid bij de LTTE alsook zijn vasthouding die hiervan het gevolg zou zijn, ongeloofwaardig werd bevonden zodat een causaal verband tussen verzoekers relaas en de vastgestelde littekens niet is aangetoond. Waar verzoeker ten slotte nog verklaart dat hij in Sri Lanka in de psychiatrie zou opgenomen zijn kan worden vastgesteld dat verzoeker zich beperkt tot blote beweringen niet gestaafd door concrete bewijzen en hij bovendien zijn opname in de psychiatrie nooit eerder vermeldde bij zijn vorige asielaanvragen.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Volgens de uitspraak van het EHRM van 30 oktober 1991 inzake Vilvarajah (RV 1991, 19) dient, wil aannemelijk zijn dat een vreemdeling bij uitzetting een reëel risico loopt op een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling, sprake te zijn van specifieke individuele omstandigheden (*special distinguishing features*), waaruit een verhoogd risico voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM valt af te leiden. De enkele mogelijkheid (*mere possibility*) van schending is onvoldoende. Het is dan ook aan verzoeker om aannemelijk te maken dat er sprake is van concrete, hem persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden, die met zich meebrengen dat eiser een verhoogd risico loopt op een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM.

In casu kan worden verwezen naar wat *sub* 2.3.2 werd uiteengezet om te besluiten dat verzoeker, rekening houdend met zijn profiel, niet aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde specifieke individuele omstandigheden zijn die met zich meebrengen dat een terugkeer naar Sri Lanka in zijn hoofde een risico op een schending van artikel 3 EVRM zou opleveren.

Te dien einde kan ook nog verwezen worden naar de rechtspraak van het EHRM waar het Hof in de zaak *B.M. t. Frankrijk* van 30 april 2015, nr. 5562/11 opnieuw bevestigt dat van een algemeen risico op schending van artikel 3 EVRM voor terugkerende Tamils geen sprake is. Dit standpunt werd reeds overigens ook al eerder ingenomen door de Britse *Upper Tribunal* (zie *Updated Country Guidance case: GJ and Others* (post-civil war: returnees) Sri Lanka CG [2013] UKUT 319 (IAC)).

Ook de Nederlandse Raad van State bevestigde, met verwijzing naar de hoger vermelde zaak van het Britse *Upper Tribunal*, in een identieke zaak zoals deze van verzoeker het volgende: "(...) Uit de uitspraak van het Upper Tribunal blijkt volgens de staatssecretaris dat de veiligheidssituatie voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka, anders dan de rechtbank heeft overwogen, niet is verslechterd en dat de risicofactoren genoemd in het arrest NA [EHRM, 17 juli 2008, nr. 2590/07, NA t. Verenigd Koninkrijk]. niet anders moeten worden beoordeeld. De werkwijze van de Sri Lankaanse autoriteiten is namelijk inmiddels zodanig ontwikkeld, dat zij in staat zijn gewone Sri Lankaanse remigranten, waaronder voormalige asielzoekers, te onderscheiden van activisten die een risico vormen voor de eenheid van Sri Lanka, omdat zij een significante rol spelen in een georganiseerd separatistisch streven buiten Sri Lanka naar een onafhankelijke Tamil-staat of het doen herleven van het gewapende conflict in Sri Lanka. De informatie in het ambtsbericht van 2013, dat de aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten is verschoven naar Tamils in het buitenland, dat aldaar verrichte politieke activiteiten gericht tegen deze autoriteiten net als verdenking van betrokkenheid bij de Liberation Tigers of Tamil Eelam (hierna: de LTTE) bij terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico kunnen meebrengen op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM, dat er meldingen waren van mishandelde asielzoekers die vanuit Nederland naar Sri Lanka waren teruggekeerd en dat de LTTE onder andere met fondsenwerving in Nederland actief zijn, duidt er volgens de staatssecretaris in dat licht evenmin op dat de veiligheidssituatie voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka is verslechterd. De informatie in het ambtsbericht van 2013 steunt bovendien op en strookt met de door de vreemdeling overgelegde stukken. Het Upper Tribunal heeft een groot deel van deze stukken betrokken en beoordeeld in de uitspraak van 5 juli 2013. De strekking van de overige door de vreemdeling overgelegde stukken komt grotendeels overeen met de stukken die door het Upper Tribunal zijn beoordeeld.

Over de vreemdeling heeft de staatssecretaris verder nog aangevoerd dat zo de Sri Lankaanse autoriteiten al op de hoogte zijn van het bestaan van de door de vreemdeling overgelegde foto's waaruit zijn deelname aan politieke activiteiten zou blijken, en in staat zijn de personen op de foto's te koppelen aan hun personalia, hij dan gelet op de aard van de activiteiten slechts zal worden aangemerkt als 'meeloper' en niet als activist in vorenbedoelde zin.

1.3. Het Britse *Upper Tribunal* heeft, voor zover thans van belang, in voormelde uitspraak van 5 juli 2013 op basis van uitvoerig onderzoek geconcludeerd dat een persoon die gedetineerd wordt door de Sri Lankaanse autoriteiten nog altijd een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Het streven van de Sri Lankaanse autoriteiten is er nu op gericht te voorkomen dat de burgeroorlog in Sri Lanka herleeft en de LTTE of vergelijkbare separatistische Tamil-organisaties herrijzen, waardoor de autoriteiten met name aandacht hebben voor Tamils in het buitenland. Een Tamil zal daarom thans bij terugkeer naar Sri Lanka met name in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan als hij als activist een risico vormt voor de eenheid van Sri Lanka. Dat is het geval als hij volgens de Sri Lankaanse autoriteiten een significante rol speelt in een georganiseerd separatistisch streven buiten Sri Lanka naar een onafhankelijke Tamil-staat of het doen herleven van het interne gewapende conflict in Sri Lanka. Het enkel deelnemen aan demonstraties in het buitenland is hiervoor niet voldoende. Het verleden van een Tamil, vóór zijn vertrek uit Sri Lanka, is bovendien slechts relevant voor zover dat door de Sri Lankaanse autoriteiten kan worden aangemerkt als een actueel risico voor de eenheid van Sri Lanka. De werkwijze van de Sri Lankaanse autoriteiten is zodanig

ontwikkeld dat zij vorenbedoelde activisten bij hun terugkeer naar Sri Lanka kunnen onderscheiden van gewone remigranten, waarbij in aanmerking wordt genomen dat veel Tamils als economische migranten naar het buitenland zijn vertrokken en een ieder uit de noordelijke provincie tijdens de burgeroorlog in een zekere mate betrokken is geweest bij de LTTE, aldus het Upper Tribunal.

1.4. Uit de ingeroepen rechtspraak van het EHRM, de uitspraak van het Upper Tribunal, de gegevens waarop die uitspraak steunt, en het verhandelde ter zitting leidt de Afdeling af dat de veiligheidssituatie voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka niet is verslechterd ten opzichte van de situatie ten tijde van het arrest NA. De Sri Lankaanse autoriteiten zijn immers inmiddels in staat gewone Sri Lankaanse remigranten, waaronder voormalige asielzoekers, te onderscheiden van activisten die een risico vormen voor de eenheid van Sri Lanka, omdat zij een significante rol spelen in een georganiseerd separatistisch streven buiten Sri Lanka naar een onafhankelijke Tamil-staat of het doen herleven van het gewapende conflict in Sri Lanka.

Het Upper Tribunal heeft bovendien, zoals de staatssecretaris terecht heeft aangevoerd, een groot deel van de door de vreemdeling overgelegde - in de aangehechte bijlage genoemde - stukken betrokken en beoordeeld. De strekking van de overige door de vreemdeling overgelegde stukken komt grotendeels overeen met de door het Upper Tribunal beoordeelde stukken. Hoewel uit een aantal stukken kan worden afgeleid dat een vanuit Nederland naar Sri Lanka teruggekeerde Tamil is mishandeld, volgt hieruit niet dat elke teruggekeerde Tamil in weerwil van vorenbedoelde algemene informatie en rechtspraak een reëel risico loopt op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling. Uit het gegeven dat de LTTE in Nederland actief zijn, volgt evenmin dat de Sri Lankaanse autoriteiten elke Tamil die terugkeert vanuit Nederland, vanwege de aanwezigheid van de LTTE alhier, zullen aanmerken als een activist die een risico vormt voor de eenheid van Sri Lanka en zullen blootstellen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Aldus kan noch uit de door de vreemdeling overgelegde stukken, noch uit de informatie in het ambtsbericht van 2013, die steunt op en strookt met voormelde stukken, worden afgeleid dat de risicofactoren genoemd in het arrest NA. anders moeten worden beoordeeld of dat de veiligheidssituatie voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka anderszins is verslechterd ten opzichte van de situatie ten tijde van het arrest NA.

1.5. Over de persoonlijke feiten en omstandigheden van de vreemdeling overweegt de Afdeling dat, in het licht van voormelde ontwikkelde werkwijze van de Sri Lankaanse autoriteiten en verhoogde aandacht voor Tamils in het buitenland, de rechtbank terecht heeft overwogen dat de vreemdeling heeft aangetoond dat hij staat afgebeeld op een gepubliceerde foto bij het vertaalde artikel van www.pathivu.com van 20 mei 2013. Daarin wordt verslag gedaan van een demonstratie in het kader van de herdenking van het einde van de burgeroorlog en wordt gesproken over genocide op Tamils door het 'Singalese chauvinisme'.

1.6. Daargelaten echter of de Sri Lankaanse autoriteiten in staat zijn de deelname aan de demonstratie aan de hand van de foto te koppelen aan de personalia van de vreemdeling, heeft de staatssecretaris zich, anders dan de rechtbank heeft overwogen, mede in dat licht, maar met name in het licht van het onder 1.3 en 1.4 overwogene, terecht op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij vanwege de enkele deelname aan deze demonstratie, noch vanwege de gestelde maar niet aangetoonde deelname aan de zogenoemde 'Heldendag' op 6 juli 2013, door de Sri Lankaanse autoriteiten als activist zal worden beschouwd. Ook anderszins heeft de vreemdeling nog immer niet aannemelijk gemaakt dat hij in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten is komen te staan.(...)." (Raad van State, 20 juni 2014, uitspraak 201400058/1V2).

Gelet op wat voorafgaat en mede in acht genomen dat het gewapend conflict in Sri Lanka in 2009 werd beëindigd maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen in het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in geval van een terugkeer naar Sri Lanka aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,
mevr. K. DECLERCK,
mevr. A. VAN ISACKER

kamervoorzitter,
wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

M.-C. GOETHALS